

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

9 de Requisitis in testamento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

reciproco testamento non admittetur. Porro, num in contractu testamentum fieri possit, vide disputatum apud Bartol. Bald. Castrensem, in l. male pactum, 41. §. si de pact. P.

4 § Forma in testamentis duplex consideratur, vt saepe monuimus: substantialis. & probatoria. Inter substantialem praecipuam, est heredis institutio: inter probatorias, rogatio tertium, notarij publicatio, & id genus alia. § Caput & anima testamēti, heredis est institutio, sine qua nullius rei effectus est, § ante heredis, de legat. Vlp. in ritu tit. 1. § 24. l. quod per manus, de iure codicill. l. 1. de her. insti. P. Iul. Paul. lib. 3. recept. sent. cap. 6. Institutus heres dicitur, & qui scriptus est, scilicet in testamento in scriptis facto: & qui nuncupatus est, quando sine scriptis testamentum fit, Vlp. in l. 1. 4. institutum actum, de her. insti. P. § Institutio in debet esse aperta, vt intelligatur quis instituitur: nam tacita omnino reprobat. Proinde valet quidem haec institutio innominata eius: qui certo successurus est, vt apud Scaeuolam in l. si quis ita, 82. c. Si quis ita heres instituitur, si legitimus heres noster vindicare hereditatem meam: puto desicere conditionem testamenti, illo vindicante. Ibi enim vocatus censetur tacite, qui auctoritate legis proculdubio successurus erat ab intestato: & in defectum eius alius. Notant & interpretes tacitam institutionem sufficere ad validitatem testamenti, si persona institui talis sit, quae de necessitate iuris non debebat institui, vel exheredari, sed erat extranea, puta collateralis & consanguinea: & tunc sufficit tacita institutio, ad validitatem testamenti, & substitutionis. Contra si persona talis sit, quae expresse debeat institui vel exheredari, qualis filii est: in qua tacita non sufficit institutio, Guli. Bene. in cap. Rayntrius in ver. adiciens, vt Alterocha, num. 26. de testam. Iul. Clarus lib. 3. sentent. §. testamentum, q. 35. nu. 2. § 3. facit l. inter cetera, 30. de lib. & posth. P. quemadmodum nec tacita exhereditatio, l. 1. § 2. eod.

7 § Debet in esse certa heredis institutio, vel per se, vt quando nominare tenetur heredem testator, nuncupatiue disponens, l. heredes palam, de testa. P. vel scribere, testatus in scriptis, l. hac consuetudine, C. eod. vel relatione ad certum facta, in responsione, vt si a tabellione interrogatus, num velit talem esse heredem, respondeat velle, glo. in l. subemus, C. eo. explicat Clarus, lib. 3. §. testamentum, q. 37. nu. 2. § seq. vel dicat se talem heredem facere, qui scriptus est in aliqua scheda, de qua tamen constet, nec dubitetur, Clarus vbi proxima, qu. 36. nu. 2.

8 § Institutio in aut generalis seu vniuersalis proprie est heredum, aut particularis rerum singularium, proprie legatorum. Vtraque aut directa, aut obliqua: de quibus postea. Vniuersalis est illa, quae vnum vel plures heredes facit in quota, quae omnia & singula hereditatis complectitur iura, res & actiones. Vique adeo, vt vno herede tantum in fundo instituto, nullo coherede adito, omnia ei ex natura institutionis, quae testatoris erant, accedant, l. 1. §. si ex fundo, de hered. insti. contra, si habeat coheredem vniuersalem, l. quoties, C. eod. l. coheredi, §. fin. de vulg. P. § Vlpianus in formulam disponendi tradit, l. 1. §. qui neque, de hered. insti. P. Qui, inquit, neque legaturus est quid, neque quemquam exheredaturus, quique verbis potest facere testamentum, ut dicat: Lucius Titius mihi heres esto. Vel tribus, §. haec autem, d. l. i. Lucius heres esto. Item, d. l. i. §. si ex fundo, Lucius heres. Item, Lucius esto. Et si ita Lucius, solummodo: videlicet, si haec loquatur, dicens se velle condere testamentum, & eius gratia id agat & pronuntiet. § Con-

stantinus in C. Cesar in l. quoniam indignum, de test. C. indignum esse ait, ob inanem obseruationem irritas fieri tabulas & iudicia mortuorum. Ideo statuit non esse obseruantiam verborum in institutione heredis, vtrum imperatiuis, vel directis verbis fiat, vel inflexis. Et in quolibet verborum genere formatam institutionem valere, si modo per eam liquebit voluntatis intentio.

11 § Heres in vt ait Iustinianus, § heres est pure, de her. insti. ap. Iusti. § pure & sub conditione institui potest. Ex certo tempore, vel ad certum tempus non potest: veluti post quinquennium quam moriar, vel ex Calendis illis, vel usque ad Calendias illas heres esto. Denique diem adiectum haberi pro superuacuo placet, & perinde esse ac si pure heres institutus esset, id est, sublato vitio temporis subsistere institutionem vt puram, vt exa aditi possit hereditas, l. si quis instituitur, 23. l. hereditas, 34. eod. P. excepta dispositione militis, qui cum pro parte restatus, & intestatus decedere possit, l. ius nostrum, de reg. iur. potest & ad certum disponere tempus, vel temporarium heredem instituire, l. in fraudem, 16. §. miles & ad tempus, & l. miles in heredem, §. 2. & l. quarebatur, §. fin. de milit. testa. P. l. finibus, C. eo. In incertum autem diem potest & paganus instituire, l. qui filio, & l. in tempus, de hered. insti. P. l. filius a patre, 2. respon. de lib. & post-

hum. in P. Neque hodie interest, institutio fiat in principio testamenti, vel in medio, vel in fine, §. ante heredis, de legat. l. 1. de hered. insti. P.

De Secundis Institutionibus, seu Substitutionibus in genere. Cap. 10.

Lib. 28. P. tit. 6.

- 1 Testamenti instrumentum ad omnes pertinet, quibus aliquid relinquitur.
- 2 Substitutio quid. & substitutum, quando locum est instituto, non admitti.
- 3 Substitutio quomodo pura & condicionalis dici potest.
- 4 Testamentum, deficiente primo gradu, a secundo virum accipere potest.
- 5 Substitutiones in Gallia non admittuntur ultra quartum gradum.

Tabularum in testamenti instrumentum non est vnus semper hominis, hoc est, heredis, sed vniuersorum, quibus quid illic adscriptum est: quin potius publicum est instrumentum, l. 2. quemad. testa. aper. lib. 29. P. tit. 3. Partes eius, secundae tabulae, & codicilli, l. 2. §. ad causam, & l. scilicet, 11. eo. & l. Scaeuola, l. quidam referunt, l. ab intestato, 16. §. si. de iure codic. P. In secundis tabulis secunda apponitur institutio, quae substitutio dicitur. Et ita Modestinus respondit l. 1. de vul. P. heredes aut instituti dicuntur, aut substituti. Instituti dicuntur, primo gradu substituti, secundo vel tertio. Et vt ait Vlpianus l. 2. defertur, de bonor. poss. sec. tab. Primo autem gradu scriptos accipere debemus omnes, qui primo loco scripti sunt. § Definunt in generaliter substitutionem interpretes, esse secundam institutionem. Accur. san l. 1. de vulg. P. & in rub. eod. ap. Iust. in §. Bald. in rub. Cod. de impub. & in l. 1. C. de edic. d. Adri. toll. Dico tamen, verius defini, secundi heredis conditionalem institutionem potius, quam secundam institutionem. Sic enim leges vocant substitutum, secundum institutum, l. Cicero, de pan. P. l. 1. de ed. d. Adri. toll. C. l. precibus, C. de impub. nec tamen secundo institutum, cum nemo sibi substitui possit, l. sed si plures, §. nemo institutus, de vulg. P. Sic enim in vniuersum substituire & hic & in aliis, est in locum alterius subrogare: vt dum dicimus, substitui iudicem, l. pon. iudica. sol. P. pecora, l. si grege, 22. de leg. 1. arbores, l. in fraudem, 45. §. conditor, de ius. ius. P. l. arbores, de usufr. tutores, l. iutores, §. in eum, de adm. iur. P. & similia. Nam & in contractibus, legatis, & aliis, quam vltimis voluntatibus, substitutio fit, l. quoties, de don. que submo. C. l. 1. de don. cau. mor. l. vt heredibus, & l. cum pater, 79. §. eorum, de leg. 2. Estque subordinatio post alium. Quo fit notabile, vt nunquam concurrat substitutus, quando in instituto hereditas deferri potest, l. cum in testamento, 37. de hered. insti. P. l. 3. de acq. hered. P. l. si mater, de vulg. P. facit l. post aditam, Cod. de impub. Vterque enim quidem & institutus, & substitutus ex mente testatoris vocatur, l. si quis hereditarius, §. si quis heredem, de hered. insti. in P. sed suo loco, vt primus institutus, si velit, vel si possit, tanquam praedilectus praefertur, alius ordine, si ille nolit, vel si non possit esse heres, post illum, l. 1. de vulg. P. §. 1. eod. tit. Proinde in ima seu secunda cera scribi substituti dicuntur, id est, post institutionem, quae primum obtinet locum. Sic que scribit Suetonius de Iulio Caesare, c. 83. Nouissimo testamento tres instituit heredes sororum nepotes: C. Octavianum ex de drante: P. Marium, & Q. Petrum ex quadrante: reliquos in ima cera. Terminos hos omnes Horatius sequentibus versibus exprimit, lib. 2. Sermo. Saty. 5.

Si cui praeter ea validus male filius in re Praclarus sublatus aletur: ne manifestum Caetibus obsequium nudet, tenenter in spem Arripe vt officiosus, vt scribare secundus Heres: si quis casus puerum egerit Orco, In vacuum venias: perraro haec alea fallit. Qui testamentum tradet tibi cumq; legendum, Abnuere, & tabulas a te remouere memento: Sic tamen vt limis rapias, quid prima secundo Cera velit versis, &c.

Adiectimus in finitioni substitutionis, nomen heredis, vt hanc substitutionem ab aliorum actuum substitutionibus distingueremus. Condicionalis porro institutio ad priorem institutionem vt plerumque refertur, si ea non subsistat, l. 1. de vulg. T. beophi. in §. 1. eod. tit. in Instit. iur. ciuil. Conditio fit per, si. l. demonstatio, de conditio. & demonstrat. P. Obseruatione tamen dignum est, habita ratione casuum substitutionum, vt si non sit heres, si nolit